

Overweging 2e zondag na Pasen

Thema: Zien – soms- even

Lezingen: Handelingen 2,42 47 en Johannes 20,19 31

Zondag 16 april 2023 Mart Hendriks, geestelijk verzorger

“Ik heb zelfs gebeden tot God en gevraagd dat het goed komt, dat het lijden en de pijn van mijn ouders op mag houden. Misschien wel dat mijn vader zal sterven en mijn moeder hem dan snel zal volgen omdat ze hem zo mist.” Dit zei van de week een heel verdrietig iemand tegen me.

Haar vader ligt met hartfalen in het ziekenhuis, medisch onbehandelbaar en terminaal, moeder dementerend en nog thuiswonend. Toen ze die ochtend vanaf haar werk moeder belde, was deze angstig, ze snapt niet waar vader is. Nu voelt de dochter zich schuldig. Gevangen in onzekerheid, wat kan ik? Wat moet ik?

Deze gevoelens – rouw, onzekerheid, wanhoop, teleurstelling, zijn denk ik ook herkenbaar in het verhaal dat we vandaag horen.

Het leven ineens totaal anders. Een toekomstdroom waarvoor ze alles achter hebben gelaten in gruzelementen. Angstig sluiten de apostelen zich op, treurend en zoekend. En toch... in de veiligheid van de eigen kring, komt Jezus weer tot leven. Er komt vrede over hen en zoals Hij had beloofd, schenkt Hij hen de Geest.¹ Ze voelen zich gesterkt en weten dat ze weer op pad moeten.

Zoals Jezus, de zonde wegnemen en eenheid stichten. M.a.w. van Jezus' verrijzenis getuigen door de verdeeldheid in ons hart en de gemeenschap weg te nemen. In de beschrijving van de eerste Christengemeenschap hoorden wat dit betekent: opkomen voor elkaar, solidariteit en zorg, waardoor de Verrezenen in de gemeenschap tot leven komt.

Maar een van de vrienden, Thomas, was er niet bij. Als deze terugkomt in de kring en hoort wat er met zijn tochtgenoten is gebeurd - wat er in de groep leeft - overvalt hem dat. Ik snap hem wel als ik hem hoor zeggen: *“Mooi verhaal, maar ik wil het zelf zien voordat ik jullie geloof.”*

Acht dagen later wordt hij op zijn wenken bediend. Jezus laat zich aan hem zien, niet in al zijn glorie maar als een mens, getekend door het lijden dat mensen, angstige machthebbers en betweters, Hem aangedaan hebben.

¹ Internationaal commentaar op de bijbel, band 2 - blz 1728 Kok Averbode

Deze ontmoeting doet ons beseffen dat Verrijzenis niet de daad is van een superman die plots uit de wolken komt, zoals in de film of op TV. Nee verrijzen is mensenwerk. Het is -zelfs als je niet weet waar je uitkomt- bereid zijn moeilijkheden niet uit de weg te gaan. in Gods naam volhouden. Blijven geloven dat Gods Liefde mede door jou werkelijkheid wordt.

Dit verhaal over de gelovige en ongelovige Thomas laat ons zien, wat we eigenlijk al weten. Geloven is niet vanzelfsprekend. Zoekend naar inspiratie, bevestiging, uitdaging, vrede en nog zoveel dingen meer, komen ook wij hier bij elkaar. In ons samenzijn mag Jezus verrijzenis weer waar worden. "Waar twee of meer in mijn naam samen zijn, ben ik in jullie midden," zei Hij. Door het Brood-van-Leven te breken en te delen, nemen we verdeeldheid in ons hart en de gemeenschap weg. Bevestigen we dat Hij leeft en in Gods ogen ieder mens kostbaar is.

Met deze geloofsuitspraak wil ik een brug maken naar wat deze week mij en waarschijnlijk ook velen van jullie heeft geraakt.

Huub Oosterhuis, theoloog, pastor, inspirator, dichter en predikant overleed op paaszondag.

Op betekenisvolle momenten in ons leven hebben wij zijn liederen gezongen. In deze viering wijk ik af van een aantal teksten in ons liturgieboekje en klinken ook verschillende van zijn teksten. Bij de voorbereiding van deze viering, pakte ik zijn boeken uit mijn kast. Het waren er niet weinig.... Het eerste boek dat ik ooit van hem las: 'Zien-soms- even', leerde me dat geloven een vallen en opstaan is en geen weten gevoed door voorschriften.

Het laatste boek dat ik kocht: 'Jij die mij ik maakt'.

Ik werd me bewust van zijn invloed op mijn geloven. Lieder en teksten van Huub hebben me geholpen een mens van hoop te blijven.

Huub vertelde in een interview dat het 'in Paradisum' voor hem een mooie en inspirerende tekst is. Daarom sluit ik nu graag af met de wens: "Huub, moge de engelen je begeleiden naar het paradijs, dat je mag zingen in het koor van engelen en dat je mag zitten naast de arme die jou ter harte ging, zitten op de schoot van Abraham. Dat je mag leven."

Dat het zo moge zijn.

Mart Hendriks

14 april 2022